

det ikke straks, saa sker det senere, og de falde altsaa ind under denne Rubrik. Men naturligvis er der ogsaa en hel Del smaa Tilfælde, og under Anholdelserne falde jo ogsaa fejlagtige Anholdelser, idet Politiet altsaa anholder Personer, som slet ingen Ting have gjort, og som de maa sende af Sted straks igen. Eller ogsaa kan Forseelsen være saa ringe, at der ikke var Spor af Grund til at beholde dem. Alle dem, som Politiet saaledes har maattet lade gaa igen, skal jeg slet ikke komme ind paa. Derimod vil jeg tale om dem, som forblive under Anholdelse. Der kunde maaske være Tale om, at de havde gjort noget alvorligt, men det er dog ikke givet, at dette er Tilfældet, selv om de blive under Anholdelse. Jeg vil gaa tilbage til Aaret 1885, men vil dog bemærke, at jeg ikke har til Hensigt at drage hvert enkelt Aar frem, jeg vil kun gribe nogle Aar hist og her i Flæng for at vise, hvorledes Forholdene have udviklet sig. Det vilde føre for langt at tage hvert eneste Aar. I 1885 blev der her i København for Vold anholdt og forblev under Anholdelse 126 Personer. Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad dette Tal betyder, det vil jeg komme til senere, naar jeg kommer til at omtale de Straffe, der ere idømte, og den Maade, hvorpaa Sagerne i det hele taget ere blevne behandlede. Jeg kommer saa til 1888. Da var der en Nedgang til 103, som bleve anholdte og forbleve under Anholdelse. I 1895 var der en Fremgang, endogsaa op over de 126, som bleve anholdte i 1885, nemlig til 131. Det var 5 flere, men jeg vil dog bemærke allerede her, at, hvor jeg saaledes kommer til Stigning i Tallene, betyder denne Stigning ikke nogen absolut eller ubetinget Stigning. Det maa nemlig ses i Forhold til Befolkningens samtidige Stigning, og København har jo været underkastet en stærk Stigning i Befolkningen i den Aarrække, her er Tale om, først ved Indvandringen og dernæst i de sidste Aar ved de Indlemmelser, som have fundet Sted. Naar der altsaa var 5 flere i 1895 end i 1885, er det ikke derfor sikkert, at der forholdsvis var flere, men Tallene tyde paa, at der dog har været en Stigning.

Saa komme vi til 1898, hvor der synes at have været en ret betydelig Stigning, idet Tallet den Gang var 204 anholdte, som forbleve under Anholdelse, altsaa Personer, som sandsynligvis havde gjort noget, skønt det jo dog ikke er sikkert. Dette Tal skal jeg opholde mig lidt ved, fordi det var paa det Tidspunkt, at daværende Justitsminister Rump søgte at gennemføre

sin Pryglelov. Han kunde staa frem og sige, der er Stigning i de voldelige Overfald her i København, og det kunde han sige med Sandhed, der var jo ogsaa noget Grundlag for denne Udtalelse. Men trods dette var hele Venstre den Gang paa det rene med, at man ikke vilde have nogen Pryglelov paa dette Omraade, fordi man naturligvis ikke ventede sig nogen Forbedring gennem denne Straf, men tværtimod en Forværring af Forholdene. Denne Venstres Stilling den Gang vil jeg tillade mig at understrege nu. Jeg skal i øvrigt angive, hvad Grunden kunde tænkes at være til denne Stigning. De Lovbestemmelser, vi have om legemlig Revselse for Børn og unge Mennesker, ere blevne haandhævede paa ret forskellige Maader. Der var en Tid, da man brugte dem flittigt og gav mange Børn og unge Mennesker henholdsvis Ris og Rotting, og det var netop i den Periode, hvorfra dette Tal skriver sig, og naar vi have en Stigning i 1898 fra 131 til 204 i Antallet af dem, der bleve anholdte for Vold, mener jeg at være berettiget til at sætte det i Forbindelse med den Maade, hvorpaa man anvendte Pryglestraffen over for Børn og unge Mennesker. Saa vendte man om, idet man kom til den Erkendelse, at det var galt, man naaede ingen Ting, hvor meget man end pryglede, det blev blot værre, følgelig holdt man op med at prygle. Og saa saa man straks, hvilken Forbedring der kom. I Aaret 1900 er Befolkningen igen stegen, men desuagtet er Antallet af anholdte, som forblev under Anholdelse, gaaet ned til 161, altsaa gaaet ned med omtrent $\frac{1}{4}$. I 1901 have vi atter en betydelig Nedgang paa et halvt Hundrede, saaledes at vi komme ned paa 111, uagtet vi i dette Aar maa tage i Betragtning ikke alene Befolkningens almindelige Tilvækst, men tillige dette, at der blev indlemmet et Par Kommuner i Byen, Brønshøj og Valby, saa at Befolkningen altsaa i dette Aar blev forøget paa en ekstraordinær Maade. I 1902 var Tallet ganske vist 113, altsaa 2 mere, men forholdsvis set, betyder det ikke nogen Stigning, thi da havde vi indlemmet en Kommune til, nemlig Sundbyernes, og det er egentlig at betragte som en forholdsvis Nedgang i disse Anholdelsers Antal. Det viser sig altsaa, at Antallet er gaaet ned til 113 i 1902 fra 126 i 1885, og fra 204 i 1898, altsaa 13 færre end i 1885 og 91 færre end i 1898.

Jeg kommer saa til Antallet af Forbrydelser, der faktisk bleve begaaede, og som alle sammen angaa Vold paa Person